

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
(dispozitiv)

30 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ion Guzun,

Judecători – Petru Moraru, Oleg Sternioală, Sveatoslav Moldovan, Dumitru Mardari, a judecat în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Serghei Chiosa în numele inculpaților Golban Cătălin și Jora Alexandru, împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 10 martie 2009 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2014, în cauza penală privindu-i pe,

Golban Cătălin Iulian, născut la 21 iunie 1978, originari din r-ul. Drochia, s. Sofia, domiciliat mun. Chișinău, str. Hristo Botev 25, ap.69;

și

Jora Alexandru Timofei, născut la 03 mai 1986 originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Sarmisegetuza 96, ap. 58.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Instanței de fond din 07.11.2007 -până la 10.03.2009;

Instanței de apel din 16.06.2009 - până la 09.11.2009;

Instanței de recurs din 11.03.2010 - până la 25.05.2010;

Instanței de apel din 03.08.2010 - până la 21.12.2010;

Instanței de recurs din 11.05.2011 - până la 05.07.2011;

Instanței de apel din 20.08.2011 - până la 04.05.2012;

Instanței de recurs din 08.10.2012 - până la 27.11.2012;

Instanței de apel din 22.01.2013 - până la 03.03.2014;

Instanței de recurs din 27.05.2014 - până la 30.09.2014.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Code de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, asupra recursului,

CONSTATĂ:

Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 10 martie 2009, Golban Cătălin a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (1), 332 alin. (1) Cod penal, din motivul că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Tot Golban Cătălin a fost condamnat în baza art. 309/1 alin. (3) lit. c), 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani.

Jora Alexandru a fost condamnat în baza art. 309/1 alin. (3) lit. c), 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani.

În fapt, instanța de fond a constatat că:

„inculpații Golban Cătălin și Jora Alexandru, activînd în calitate de ofițeri operativi de sector la sectorul de poliție nr.7 al Comisariatului de Poliție sect. Botanica

mun. Chișinău al Comisariatului General de Poliție mun. Chișinău, avînd statut de ofițeri de urmărire penală, fiind astfel persoane cu funcție de răspundere, la 20 noiembrie 2006, aflîndu-se în exercițiul funcției autoritare și folosindu-se în mod abuziv de împuternicirile atribuite de lege, suspectîndu-l pe cet. Buzilo Serghei, domiciliat în mun. Chișinău, str. Cuza Vodă 17/4, ap.83, precum că a participat la comiterea unui furt din ghereta amplasată pe str. Zelinschi, 20 mun. Chișinău, l-au citat la sectorul de poliție nr.7 al CPs Botanica mun. Chișinău situat pe str. Trandafirilor 13/3, mun. Chișinău.

În aceeași zi, aproximativ la ora 17.00, cet. Buzilo Serghei s-a prezentat la sectorul de poliție nr.7 al CPs Botanica mun. Chișinău unde inculpații Golban Cătălin și Jora Alexandru, acționînd de comun acord, în scopul de a obține de la cet. Buzilo Serghei mărturii de recunoaștere a vinei în săvîrșirea infracțiunii de furt, i-au provocat dureri și suferințe psihice și fizice acestuia, manifestate prin provocarea în mod intenționat a unor lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite regiuni ale corpului.

După aceasta, fiind întocmit proces-verbal de reținere în privința cet. Buzilo Serghei, el a fost transportat la Comisariatul de Poliție Botanica, mun. Chișinău, unde în incinta comisariatului de poliție în continuare a fost maltratată de către inculpații Golban Cătălin și Jora Alexandru. În rezultatul acțiunilor violente fizice și psihice cu caracter de tortură ale inculpaților, cet. Buzilo Serghei, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1457/D din 03 iulie 2008, i-au fost cauzate vătămări corporale medii sub formă de echimoze în masivul facial, toracal, pe ambele fesiere și coapse la fel fractura închisă fragmentată a fibulei în locul talo-crural. Leziunile menționate au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice repetate a unor obiecte dur contodenet, cu suprafața de interacțiune limitată sub formă alungită.

Tot Golban Cătălin, se învinuiește în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 al. 1 CP RM, adică abuz de serviciu, folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de răspundere a situației de serviciu în interese personale, ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și anume pentru aceea că, deținînd funcția de inspector de sector la sectorul de poliție nr.7 al Comisariatului de Poliție sect. Botanica mun. Chișinău al Comisariatului General de Poliție mun. Chișinău, avînd statut de ofițer de urmărire penală, fiind astfel persoană cu funcție de răspundere, căreia i s-au acordat prin numire drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, a comis abuz de serviciu și fals în acte publice în următoarele circumstanțe. La 08.09.2006, Golban Cătălin, activînd în calitate de inspector de sector la sectorul de poliție nr.7 al CPs Botanica al CGP mun. Chișinău, fiind astfel persoană cu funcție de răspundere, a folosit intenționat situația sa de serviciu în interese personale, în scopul sporirii artificiale a indicelui personal de activitate și anume în scopul majorării numărului contravențiilor administrative depistate de el, stabilind cu certitudine că directorul ÎMGFL nr.2 Goncarencu Anatolie nu a primit sesizări de la CPs Botanica mun. Chișinău și respectiv nu s-a constatat existența unei contravenții administrative, în temeiul atribuției funcției pe care o deținea, a întocmit în privința directorului ÎMGFL nr.2 Goncarencu Anatolie, în lipsa acestuia, procesul-verbal nr. 12502 cu privire la contravenția administrativă prevăzută de art. 174/9 CCA RM, în care a indicat date vădit denaturate precum că „cet. Goncarencu Anatolie, la data de 08.09.2006, fiind directorul ÎMGFL nr.2 din str. Trandafirilor, 29/1, nu a dat răspuns în scris la prezentările adresate pe neajunsurile depistate de organele de poliție”, introducînd astfel intenționat în acest proces-verbal date vădit false și ulterior a

expediat acest material administrativ cu conținut fals în instanța de judecată pentru examinare în fond.

Tot Golban Cătălin, se învinuiește în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.332 al. 1 CP al RM, adică falsul în acte publice, înscrierea de către o persoană cu funcție de răspundere în documentele oficiale a unor date vădit false, acțiuni săvârșite din interese personale și anume pentru faptul că activînd în calitate de inspector de sector la sectorul de poliție nr.7 al Comisariatului de Poliție sect. Botanica mun. Chișinău al CGP mun. Chișinău, fiind astfel persoană cu funcție de răspundere, a folosit intenționat situația sa de serviciu în interese personale, în scopul majorării artificiale a indicelui personal de activitate și anume în scopul majorării numărului contravențiilor administrative depistate de el, la 08.09.2006 stabilind cu certitudine că directorul ÎMGFL nr.2 Goncarencu Anatolie nu a primit sesizări de la CPs Botanica al CGP mun. Chișinău și respectiv nu s-a constatat existența unei contravenții administrative, presupunînd că aceasta va influența la sporirea indicelui personal de activitate în domeniul contracarării acțiunilor ilegale ale cetățenilor, acționînd în asemenea mod în interese personale și urmărind scopul sporirii artificiale a numărului de contravenții administrative din sectorul său de activitate, a întocmit în privința directorului ÎMGFL nr.2 Goncarencu Anatolie, în lipsa acestuia, procesul-verbal nr. 12502 cu privire la contravenția administrativă prevăzută de art. 174/9 CCA RM în care a indicat date vădit denaturate precum că „cet. Goncarencu Anatolie la data de 08.09.2006, fiind directorul ÎMGFL nr.2 din str. Trandafirilor,29/1 nu a dat răspuns în scris la prezentările adresate pe neajunsurile depistate de organele de poliție”, introducînd astfel intenționat în acest proces-verbal date vădit false și ulterior a expediat acest material administrativ cu conținut fals în instanța de judecată pentru examinare în fond.

Instanța de judecată conchide că în cadrul examinării cauzei penale nu s-a confirmat faptul că partea vătămată S. Buzilo a fost maltratat fizic, cu folosirea unor instrumente speciale de tortură și a altor obiecte adaptate în acest scop, de către inculpații Golban Cătălin și Jora Alexandru. Din acest motiv instanța a ajuns la concluzia de a exclude din învinuire semnul calificativ prevăzut de lit. e) al.(3) art. 309/1 CP RM - folosirea unor instrumente speciale de tortură și a altor obiecte adaptate în acest scop. La această concluzie instanța de judecată a ajuns reieșind din faptul că atît din declarațiile inculpaților Golban Cătălin, cît și din certificatele eliberate de către șeful Biroului Servicii și Logistică a CPs Botanica, V.Cernăuțan, urmează că colaboratorii de poliție Golban Cătălin și Jora Alexandru nu au fost dotați cu mijloace speciale (baston de cauciuc, cătușe, mască antigaz).

Nefiind constatate în ședința de judecată probe incontestabile ale dovedirii interesului personal a lui Golban Cătălin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) CP al RM, adică a abuzului de serviciu, folosirea intenționată de către o persoană de răspundere a situației de serviciu, în interese personale, ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și ale unei persoane fizice, precum și a infracțiunii în baza art.332 alin. (1) CP RM, adică falsul în acte publice, acțiuni manifestate în înscrierea de către o persoană cu funcție de răspundere în documentele oficiale a unor date vădit false, acțiuni săvârșite din interese personale, ținînd cont de faptul că acuzarea de stat se bazează pe unele probe neconcludente și contradictorii cu alte probe, divergențele existente nu au fost înlăturate și, tratînd toate contradicțiile și dubiile în favoarea inculpatului, instanța de judecată consideră că inculpatul Golban Cătălin urmează a fi achitat în baza art. art. 327 alin.(1), art.332 alin. (1) Cod Penal al RM, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

La stabilirea pedepsei inculpaților Golban Cătălin și Jora Alexandru în baza art. 309/1 al.(3) lit. c) CP RM, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

2. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Golban Cătălin să fie condamnat în baza art. 309/1 alin. (3) lit. c), e), 327 alin. (1) și art. 332 alin. (1), 84 Cod Penal, la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani.

Inculpatul Jora Alexandru să fie condamnat în baza art. 309/1 alin. (3) lit. c), e) Cod Penal, la 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 4 ani.

Apelantul a invocat că probele prezentate dovedesc integral vinovăția inculpaților pe toate capetele de acuzare, iar pedeapsa aplicată acestora, fiind prea blîndă, este inadecvată faptelor comise de ei și nu va atinge scopul pedepsei penale privind restabilirea echității sociale și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni.

2.1. Apel a declarat și inculpatul Golban Cătălin, solicitînd casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat integral.

El a specificat că nu a aplicat forță fizică față de Buzilo Serghei, că acesta, fiind reținut și avînd intenția de a se ascunde de urmărirea penală a sărit de la etajul doi al sectorului de poliție nr. 7 Botanica, cauzîndu-și leziunile corporale indicate în rechizitoriu.

2.2. Condamnatul Jora Alexandru la fel a declarat apel, în care a optat pentru casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

El a specificat că nu se afla în incinta sectorului de poliție cînd au avut loc evenimentele respective, iar reținerea ulterioară a bănuitul în apropierea sectorului de poliție nr. 7, după ce acesta a evadat, nu poate fi calificată ca o infracțiune de tortură.

2.3. Și partea vătămată Buzilo Serghei a declarat apel, în care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri prin care inculpații să fie condamnați conform învinuirii formulate la pedeapsă sub formă de închisoare.

A menționat că, pedeapsa stabilită inculpaților este prea blîndă, că instanța n-a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise de ei, omițînd faptul că aceștia au folosit instrumente speciale de tortură și anume bastonul de cauciuc, masca antigaz, el fiind lovit și cu un scaun de fier.

3. Conform deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2009, toate apelurile au fost respinse și menținută sentința.

Instanța de apel a relevat, că instanța de fond a pronunțat o sentință legală și întemeiată.

4. Procurorul a declarat recurs ordinar, solicitînd casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate de procuror în apel.

4.1. Au declarat recurs ordinar și ambii condamnați, solicitând casarea deciziei nominalizate, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitați, menționând că, vinovăția lor nu a fost legal dovedită.

5. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 25 mai 2010, toate recursurile au fost admise, casată decizia atacată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a reținut că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de apelanți, în special, referitor la lipsa de motivare a sentinței pronunțată în primă instanță.

Mai mult, motivarea concluziei instanței de apel este sumară și incompletă, fără a fi stabilite temeiurile de fapt și de drept, care au dus la respingerea apelurilor declarate.

6. Potrivit deciziei din 21 decembrie 2010, Curtea de Apel Chișinău a respins apelurile procurorului, părții vătămate ca nefondate și a admis apelurile ambilor inculpați, a casat sentința în partea condamnării lor pe art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal și pronunțat o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Golban Cătălin și Jora Alexandru au fost achitați de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, din motivul că fapta lor nu întrunește elementele infracțiunii.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a constatat că versiunea părții vătămate precum că el a fost maltratată de către inculpați cu un baston de cauciuc, pe diferite părți ale corpului și lovit cu un scaun din fier, după ce i-a fost îmbrăcată pe cap masca antigaz, contravine probelor administrate.

7. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care a cerut casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a relatat că instanța de apel nu a verificat toate probele examinate de prima instanță și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar soluția adoptată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

8. Conform deciziei Curții Supreme de Justiție din 05 iulie 2011, recursul a fost admis, casată decizia atacată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a reținut că instanța de apel superficial și unilateral a cercetat probele, fără a se pronunța asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, deși acesta invocă probe concrete, care confirmă vinovăția inculpaților de săvârșirea infracțiunilor incriminate.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 mai 2012, a fost respins apelul părții vătămate ca fiind nefondat, a fost admis parțial apelurile procurorului și a inculpatului Golban Cătălin și integral apelul inculpatului Jora Alexandru, casând sentința, rejudecând cauza și pronunțând o nouă hotărâre, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță.

Golban Cătălin și Jora Alexandru au fost achitați de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 309¹ alin. (3) lit. c), e) Cod penal, din motivul că fapta nu a fost comisă de inculpați.

Procesul penal în privința lui Golban Cătălin pe art. 327 alin. (1), 332 alin. (1) Cod penal a fost încetat, în legătură cu expirarea termenului de prescripție, în temeiul art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal și art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Instanța a constatat că:

„va adopta o nouă hotărîre de achitare a ambilor inculpați pe art. 309/1 alin. (3) lit. c) Cod penal, fiindcă pe parcursul judecării cauzei nu au fost prezentate probe ce ar demonstra vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii imputate în această parte.

Concluziile primei instanțe sunt neconvingătoare, contravin circumstanțelor cauzei și nu demonstrează vinovăția inculpaților.

Organul de urmărire penală nu a verificat declarațiile părții vătămate Buzilo S. referitor la faptul, că el a fost mai întâi maltratat de către colaboratorul de poliție cu gradul maior, care l-a lovit cu bastonul de cauciuc peste diferite părți ale corpului de mai multe ori, adică nu de inculpați.

Chiar instanța de fond a exclus din învinuirea inculpaților capătul de învinuire ce ține de aplicarea de către inculpați a bastoanelor de cauciuc, măștii antigaz, cătușelor, scaunului și nu a indicat aplicarea acestora nici în partea descriptivă a sentinței.

Organul de urmărire penală nu a înlăturat dubiile apărute pe de o parte în legătură cu declarațiile părții vătămate, precum că i-a fost fracturat piciorul de la loviturile aplicate cu scaunul peste picior de către inculpați și pe de altă parte concluziile expertului în Rapoartele de expertiză medico-legală nr. 1457/D din 03.07.2008 și nr. 552/D din 12.03.2008 conform cărora - fractura fragmentară a fibulei în loc talo-crural a fost cauzată prin precipitarea corpului de la înălțime (f.d. 93, 94, 96, 97 vol. 2).

Declarațiile părții vătămate Buzilo S. sunt contradictorii, fiindcă în primele explicații și declarații (f.d. 20, 33, 54, vol. 2) el nu pomeniște nimic despre aplicarea cătușelor, a măștii antigaz, dar numai la audierea în calitate de parte vătămată la data de 08.04.2008, adică peste mai mult de un an și cinci luni el a declarat despre faptul, că a fost maltratat cu încătușarea mâinilor în cătușe, cu aplicarea măștii antigaz, iar la audierea din 10.04.2008 a adăugat, că a fost maltratat cu bastonul de cauciuc, cu scaunul (f.d. 60-63 vol. 2).

Declarațiile părții vătămate Buzilo S., ale martorilor Murzacovschi Iulia, Saga Vitalie sunt îndoielnice și sub aspectul, că ei au vocația și sunt predispuși la înscenarea faptelor ceia ce rezultă și din faptul înscenării de către ei a furtului bunurilor din ghereta amplasată pe strada Zelinschi, mun. Chișinău, pentru care au și fost reținuți, iar ulterior condamnați.

Analizînd declarațiile inculpaților, martorilor apărării și rapoartele de expertiză susmenționate, Colegiul penal conchide, că o parte din vătămarile corporale depistate la S. Buzilo, inclusiv fractura fragmentară a fibulei în loc talo-crural au fost cauzate acestuia la căderea de la etajul doi a sectorului de poliție nr. 7 al CPs Botanica, iar o parte din echimoze puteau fi cauzate și în incinta poliției de persoane, care urmează a fi stabilite, inclusiv de persoana cu gradul maior la care a indicat S. Buzilo”.

10. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a acestei decizii, doar în partea achitării inculpaților pe art. 309/1 alin. (3) lit. c), e) Cod penal, și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, de către un alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că:

„potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii.

Acuzarea consideră că în cazul dat s-a constatat cu certitudine că partea vătămată S. Buzilo, aflîndu-se de la 20.11.2006 sub controlul poliției a fost supus unui tratament

inuman din partea inculpaților Golban Cătălin și Jora Alexandru, fiindu-i provocate în mod intenționat leziuni corporale cu scopul de a obține de la acesta declarații în vederea recunoașterii vinovăției sale în comiterea unei infracțiuni.

Instanța de apel la baza deciziei de achitare s-a axat pe declarațiile inculpaților, fără a lua în considerație probele prezentate de partea acuzării care au fost cercetate în instanța de fond.

Instanța de apel, încălcând prevederile art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, care stipulează că pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sînt obligatorii în măsură în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului, n-a îndeplinit indicațiile instanței de recurs”.

11. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 27 noiembrie 2012, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casează parțial decizia Curții de Apel Chișinău din 04 mai 2012, în partea privind respingerea apelului părții vătămate Serghei Buzilo, admiterii apelurilor ambilor inculpați, neadmiterea integrală a apelului procurorului, casării sentinței în partea condamnării inculpaților pe art. 309/1 alin. (3) lit. c), e) Cod penal, achitarea inculpaților Golban Cătălin Iulian și Jora Alexandru Timofei de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 309/1 alin. (3) lit. c), e) Cod penal și dispoziția reluării urmăririi penale de către procuror în vederea identificării făptuitorului infracțiunii. Dispune rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Pentru a se pronunța instanța de recurs a menționat că, instanța de apel nu a soluționat, în conformitate cu rigorile legii, fondul cauzei și a apelurilor de pe rol, și a adoptat o hotărîre, care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Astfel, rejudecînd cauza potrivit regulilor generale, potrivit părții descriptive a deciziei atacate, instanța de apel nu a indicat învinuirea pe baza căreia cauza în privința inculpaților a fost trimisă în judecată, nu a analizat și apreciat probele în raport cu circumstanțele concrete incriminate inculpaților prin rechizitoriu.

Mai mult, instanța de apel și-a fondat concluziile pe probe necercetate în ședința publică și neconsemnate în procesul verbal al acesteia, cum ar fi probele de la f.d. 33, 38-42, 54, 60-63, 96, 97 - v. 2.

Totodată, ea nu a verificat toate probele examinate de prima instanță, or acestea, fiind incluse în procesul verbal al ședinței instanței de fond și în sentință, nu se regăsesc și în procesul verbal al ședinței instanței de apel, cît și în decizia atacată.

Pe lîngă aceasta, în descriptivul deciziei sale, instanța de apel a indicat că: *„analizînd declarațiile inculpaților, martorilor și rapoartelor de expertiză..., declarațiile părții vătămate Buzilo S., ale martorilor Murzacovschi Iulia, Saga Vitalie sunt îndoielnice..., probele prezentate și cercetate de instanța de fond în condițiile legii nu demonstrează cauzarea leziunilor corporale lui Buzilo S. de către inculpați”*, însă în hotărîrea nominalizată lipsește cu desăvîrșire analiza propriu-zisă a probelor și circumstanțelor cauzei. Conținutul deciziei respective atestă într-un mod evident că instanța de apel nu a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

12. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2014, a fost admisă cererea părții vătămate Serghei Buzilo de retragere a apelului declarat împotriva sentinței și încetată procedura de apel.

Au fost respinse, ca nefondate, apelurile inculpaților Golban Cătălin Iulian și Jora Alexandru Timofei, declarate împotriva sentinței.

A fost admis apelul procurorului, casată sentința în partea numirii pedepsei pe art. 309¹ alin.(3), lit. c) Codul penal și pronunță o nouă hotărîre, prin care: Golban Cătălin Iulian și Jora Alexandru Timofei au fost condamnați în baza art. 309¹ alin.(3), lit. c) Codul penal (în redacția legii din 30.06.2005) sub formă de închisoare pe un termen de cîte 5 ani fiecare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul MAI pe un termen de cîte 3 ani fiecare, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciare de tip semiînchis.

Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, consideră fondată concluzia instanței de fond cu privire la excluderea semnului calificativ prevăzut de lit. e) alin.(3) art.309¹ Codul penal - *folosirea unor instrumente speciale de tortură și a altor obiecte adaptate în acest scop*, deoarece s-a constatat cu certitudine că partea vătămată Buzilo Serghei a fost torturat de inculpații Golban Cătălin și Jora Alexandru în circumstanțele sus-indicate, aplicând lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, iar apelurile inculpaților Golban Cătălin și Jora Alexandru sunt nefondate și se resping.

Astfel, instanța de apel a conchis că, întreaga sistemă de probe enumerate și apreciate de către instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, coroborează între ele și demonstrează, incontestabil, faptul comiterii de către inculpații Golban Cătălin și Jora Alexandru a infracțiunii prevăzute de art.309¹ alin.(3), lit. c) Cod penal (în redacția legii din 30.06.2005) - *Tortura, adică provocarea în mod intenționat a unei dureri puternice, fizice și psihice unei persoane, cu scopul de a obține de la această persoană mărturisiri, durere provocată de o persoană cu funcție de răspundere, cu calificativul de mai multe persoane.*

La o așa concluzie instanța de apel a ajuns pe motiv că, prin Legea nr. 252 din 08.11.2012, în vigoare din 21.12.2012 a fost abrogat art. 309¹ Cod penal, fiind totodată modificate și completate un șir de acte legislative, avînd ca scop intensificarea activității și ridicarea eficienței în combaterea torturii, printre ele și Codul penal al Republicii Moldova.

Tot, prin această Lege a fost introdus art. 166¹ Cod penal - Tortura, tratamentul inuman sau degradant.

În consecință, tortura, precum este speța dată, după modificările operate în Codul penal prin Legea nr. 252 nu a fost decriminalizată, în continuare fiind pasibile de pedeapsă penală faptele prejudiciabile comise de către colaboratorii de poliție, în baza art. 166¹ Cod penal.

La modificarea Legii penale s-a ținut cont, că Codul penal al Republicii Moldova conține un șir de prevederi aplicabile persoanelor cu funcții de răspundere, acuzați că ar fi recurs la tortură sau maltratare. Astfel, această modificare a exclus posibilitatea recalificării acțiunilor de tortură, prevăzute art.309¹ alin.(3), lit. c) Cod penal la prevederile art. 166¹ Cod penal - Tortura, tratamentul inuman sau degradant, fapt negativ menționat de CEDO în hotărîrile *Valeriu și Nicolae Roșea și Pădureț contra Moldovei*. Din aceste motive a fost abrogat art.309¹ Cod penal și nicidecum fapta nu a fost decriminalizată.

Prin urmare, avînd în vedere că Legea nr. 252 din 08.11.12 nu conține careva prevederi, care ar înlătura caracterul infracțional al faptei, care ar ușura pedeapsa ori în alt mod ar ameliora situația persoanei care a comis infracțiunea, aceasta nu are efect retroactiv în speța dată, și acțiunile subiecților infracțiunilor care cad sub incidența legii în cauză, urmează a fi calificate, potrivit prevederilor art. 8 Cod penal, în baza legii penale în vigoare la data săvîrșirii infracțiunii.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, sancțiunea prevăzută de art. 309¹ alin.(3), lit. c) Cod penal (în redacția legii din 30.06.2005) prevedea o pedeapsă cu închisoare de la 5 la 10 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, pe când sancțiunea art. 166¹ alin. (4) lit. c), d) Cod penal (red. 08.11.2012) în care ar urma reîncadrarea corectă a faptelor comise de inculpat prevede o pedeapsă cu închisoare de la 8 la 15 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 10 la 15 ani.

Totodată instanța de apel a considerat că, la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că Golban Cătălin trebuie să fie achitat pe art. art.327 alin. (1), 332 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, nici una din probele acumulate la urmărirea penală și cercetate în ședința instanței de fond și de apel nu confirmă vina inculpatului Golban Cătălin în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art.327 alin.(1), 332 alin.(1) Cod penal:

Mai mult ca atât, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, prin decizia sa din 27 noiembrie 2012 a dispus rejudecarea cauzei doar în privința învinuirii inculpaților C. Golban și A. Jora pe art. 309¹ alin. (3) lit. c) și e) Cod penal.

13. Avocatul Chiosa Serghei în numele inculpaților Golban Cătălin și Jora Alexandru, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor instanțelor inferioare, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Golban Cătălin și Jora Alexandru din lipsa componentei de infracțiune și fiindcă fapta nu a fost săvârșită de ei. Avocatul în motivarea recursului a menționat că, instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, la fel fiind greșit apreciate elementele de fapt constatate la cauza penală, vinovăția inculpaților nefiind legal dovedită, motivarea deciziei este unilaterală deoarece nu a fost luată în considerație depozițiile martorilor apărării ci a acuzării.

14. Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit conchide respingerea acestuia ca inadmisibil din următoarele motive.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

În această consecutivitate se reține că, în recursul ordinar, apărătorul a invocat în drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat asupra căror motive concrete din apelul apărătorului nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, omițându-se totalmente motivarea ilegalității deciziei contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori în aspectul vizat.

Rezultă, că recursul apărătorului nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul apărătorului cu circumstanțe în fapt și în drept, care ar justifica acest recurs.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii

Recurentul mai invocă că, instanța de apel incorect a apreciat probele prezentate de apelant care infirmă vinovăția inculpaților în cele incriminate.

Motivele aduse de către autorul recursului, referitor la dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, țin de starea de fapt și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs stipulate în art. 427 Cod de procedură penală. La etapa recursului ordinar instanța de recurs nu efectuează un control asupra fondului cauzei, ci verifică aplicarea corectă a normelor de drept material și de procedură față de faptele constatate de instanța de fond ori, după caz, de instanța de apel. Această verificare se efectuează numai în limita temeiurilor formulate în recurs.

Curtea Europeană, în cauza (Balliu vs. Albania, 74727/01), a reiterat că „... admisibilitatea probelor este în primul rând reglementat de normele de drept intern și ea, de regulă, este de competența instanțelor naționale să aprecieze mijloacele de probă administrate în fața lor. Așadar, conform Convenției, Curtea trebuie mai degrabă să stabilească, dacă procesul în ansamblul său –inclusiv modul în care mijloacele de probă au fost luate – au fost echitabile”.

Colegiul remarcă faptul că, în speță, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este detaliat analizată în textele sentinței și deciziei.

Temei de a pune la îndoială veridicitatea probelor și concluziilor instanțelor nu s-au stabilit. Totodată, Colegiul penal menționează că, argumentele invocate în recursul avocatului au fost deja obiect de judecare în instanța de apel, iar aceasta respectând prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar careva noi argumente în recurs procurorul nu a indicat.

Mai indică recurentul că, instanța de apel incorect a calificat acțiunile inculpaților conform art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, ori la momentul luării deciziei, prin Legea nr. 252 din 08.11.2012, articolul dat a fost abrogat, fapt ce duce la încetarea procesului penal.

Colegiul reiterează că, în acest sens, criticile aduse de recurent nu pot fi admise și urmează a fi respinse din următoarele considerente.

La momentul comiterii infracțiunilor, acțiunile inculpaților au fost calificate conform prevederilor art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, ca tortura, adică provocarea în mod intenționat a unei dureri puternice, fizice și psihice unei persoane, cu scopul de a obține de la această persoană mărturisiri, durere provocată de o persoană cu funcție de răspundere, cu calificativul de mai multe persoane.

Ulterior, prin Legea nr. 252 din 08.11.2012, în vigoare din 21.12.2012 a fost abrogat art. 309¹ Cod penal, fiind totodată modificate și completate un șir de acte legislative, având ca scop intensificarea activității și ridicarea eficienței în combaterea torturii, printre ele și Codul penal al Republicii Moldova.

Tot, prin această Lege a fost introdus art. 166¹ Cod penal - Tortura, tratamentul inuman sau degradant.

Prin urmare, tortura, precum este speța dată, după modificările operate în Codul penal prin Legea nr. 252 nu a fost decriminalizată, în continuare fiind pasibile de

pedeapsă penală faptele prejudiciabile comise de către colaboratorii de poliție, în baza art. 166¹ Cod penal.

Având în vedere că sancțiunea art. 166¹ alin. (4) lit. c), d) Cod penal, introdus prin Legea sus menționată, prevede o pedeapsă mai aspră decât sancțiunea art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, acțiunile inculpaților urmează a fi calificate conform Legii penale la momentul săvârșirii faptei, ori conform art. 10 alin. (2) Cod penal - legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

În așa fel, acțiunile inculpaților corect au fost apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și, potrivit legii, se impune respingerea recursului ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

16. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Serghei Chiosa în numele inculpaților Golban Cătălin și Jora Alexandru, împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 10 martie 2009 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2014, în cauza penală privindu-i pe **Golban Cătălin Iulian, Jora Alexandru Timofei**, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Publicarea integrală la 21 octombrie 2014.

Președinte

Ion Guzun

Judecători

Petru Moraru

Oleg Sternioală

Sveatoslav Moldovan

Dumitru Mardari